

Sreda, 27. marca 2019

P8_TA(2019)0318

Razmere po arabski pomladi: pot naprej v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. marca 2019 o razmerah po arabski pomladi: pot naprej v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki (2018/2160(INI))

(2021/C 108/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju dokumenta z naslovom „Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa – Globalna strategija za zunanje in varnostno politiko Evropske unije“, ki ga je 28. junija 2016 ⁽¹⁾ predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ter poročil o izvajanju za leti 2017 in 2018,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 232/2014 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi evropskega instrumenta sosedstva,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 235/2014 ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta financiranja za demokracijo in človekove pravice po svetu,
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2018 o vzpostavitvi instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (COM(2018)0460),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 18. novembra 2015 o pregledu evropske sosedske politike (JOIN(2015)0050) ter skupnega poročila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 18. maja 2017 o izvajanju pregleda evropske sosedske politike (JOIN(2017)0018),
- ob upoštevanju skupnih sporočil Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 8. marca 2011 o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja (COM(2011)0200) in z dne 25. maja 2011 o novih odzivih na spremembe v sosedstvu (COM(2011)0303),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 14. marca 2017 o elementih strategije EU za Sirijo (JOIN(2017)0011) in zaključkov Sveta o Siriji z dne 3. aprila 2017, ki skupaj tvorijo novo strategijo EU za Sirijo,
- ob upoštevanju prednostnih nalog partnerstva med Evropsko unijo in več državami na Bližnjem vzhodu, vključno z Egiptom, Libanonom in Jordanijo,
- ob upoštevanju izjave z vrhovnega srečanja Nata iz leta 2018,
- ob upoštevanju sredozemskega dialoga Nata ter aktualnega kriznega upravljanja in prizadevanj za sodelovanje na področju varnosti v tej regiji,
- ob upoštevanju globalnega pristopa EU k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM),

⁽¹⁾ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

⁽²⁾ UL L 77, 15.3.2014, str. 27.

⁽³⁾ UL L 77, 15.3.2014, str. 85.

Sreda, 27. marca 2019

- ob upoštevanju sklopa tematskih smernic EU o človekovih pravicah, tudi o dialogu o človekovih pravicah s tretjimi državami in o zagovornikih človekovih pravic,
- ob upoštevanju smernic za spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic oseb LGBTI (lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev), ki jih je 24. junija 2013 sprejel Svet,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije ter visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 25. januarja 2017 z naslovom „Migracije na osrednji sredozemski poti – Upravljanje tokov, reševanje življenj“ (JOIN(2017)0004),
- ob upoštevanju svetovnega dogovora o migracijah,
- ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja OZN,
- ob upoštevanju akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019, ki ga je Svet sprejel 20. julija 2015, in njegovega vmesnega pregleda iz junija 2017,
- ob upoštevanju skupnega delovnega dokumenta služb Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 21. septembra 2015 z naslovom Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016–2020 (Enakost spolov in krepitev vloge žensk: spreminjanje življenja deklet in žensk prek zunanjih odnosov EU v obdobju 2016–2020) (SWD(2015)0182),
- ob upoštevanju priporočila Odbora za pravice žensk parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje z naslovom „Udeležba žensk na vodstvenih položajih in sprejemanje odločitev: izzivi in obeti“, sprejetega na 13. plenarnem zasedanju maja 2017 v Rimu,
- ob upoštevanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW),
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija),
- ob upoštevanju Pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje iz septembra 1995, akcijskega programa mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju (konferenca v Kairu) iz septembra 1994 ter rezultatov konferenc o njenem pregledu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedske politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o varnostnih izzivih v regiji Bližnjega vzhoda in severne Afrike ter obeh za politično stabilnost ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2016 o odnosih med EU in Tunizijo v aktualnem regionalnem kontekstu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2018 o izvajanju instrumentov EU za zunanje financiranje: vmesni pregled 2017 in prihodnja zasnova v obdobju po letu 2020 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 30. maja 2018 o Libiji ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. novembra 2018 o večletnem finančnem okviru 2021–2027 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ UL C 265, 11.8.2017, str. 110.

⁽²⁾ UL C 265, 11.8.2017, str. 98.

⁽³⁾ UL C 204, 13.6.2018, str. 100.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0119.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0227.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0449.

Sreda, 27. marca 2019

- ob upoštevanju svetov za pridružitveni sporazum EU-Tunizija z dne 11. maja 2017 in 15. maja 2018, sveta za pridružitveni sporazum EU-Alžirija z dne 14. maja 2018 in sveta za pridružitveni sporazum EU-Egipt z dne 25. julija 2017,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta EU za zunanje zadeve o Libiji, sprejetih 6. februarja 2017 in 15. oktobra 2018, in o Siriji, sprejetih 3. aprila 2017 in 16. aprila 2018,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika;
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0077/2019),
- A. ker sta arabski vstaji, ki sta leta 2011 zajeli države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, pomenili množičen upor proti avtoritarnim režimom in poslabšanju socialno-ekonomskih razmer; ker so velik del protestnikov predstavljali mlade ženske in moški, ki so si prizadevali za demokracijo, svobodo, pravno državo, boljšo in bolj vključujočo prihodnost, spoštovanje svojega dostojanstva, večjo socialno vključenost in boljše gospodarske obete; ker sta strmoglavljenje nekaterih režimov in v nekaterih primerih uvedba demokratičnih reform prinesla veliko upanje in pričakovanja;
- B. ker je večina prebivalstva v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki mlajša od 35 let; ker je brezposelnost mladih v regiji še vedno med največjimi na svetu; ker je to razlog za socialno izključenost, izgubo političnih pravic in beg možganov v druge države; ker je vse to vodilo v proteste leta 2011 in znova neti nove proteste v nekaterih državah; ker so lahko mladi v ranljivem položaju, brez vpliva in obetov, ciljna skupina radikalnih gibanj;
- C. ker so se v državah, ki uvažajo nafto, razmere po dogodkih iz leta 2011 še poslabšale, zlasti zaradi svetovne finančne krize, znižanja cen nafte, demografskih trendov, konfliktov in terorizma; ker ekonomski model, značilen za take države, ni več vzdržan, kar pomeni krizo zaupanja, ki jo morajo zadevne vlade nujno obravnavati, da bi oblikovale novo socialno pogodbo s svojimi državljani; ker sta vse večji socialni učinek upada državnih subvencij, delovnih mest v javnem sektorju in javnih storitev ter širjenje revščine in okoljskih težav, zlasti na oddaljenih območjih in v marginaliziranih skupnostih, vir nenehnih nemirov in spontanih protestov v regiji, ki se bodo v prihodnjih letih verjetno še razširili;
- D. ker je treba osem let po arabski pomladi in političnem razvoju, zaradi katerega so se države v regijah Magreb in Mašrek v smislu politike in stabilnosti začele razvijati zelo drugače, nujno oceniti, kako se odzvati na legitimne demokratične težnje in želje po trajni stabilnosti v regiji, pa tudi nujno potrebo po varnosti, delovnih mestih, pravni državi in izboljšanju življenjskih razmer; ker je pomembno pregledati prizadevanja in naravnost politike EU v odziv na arabsko pomlad in znova oceniti njeno zmogljivost za izvajanje politike; ker je treba znova oceniti in prilagoditi okvir politike EU v zvezi z državami južnega sosedstva, njegove prihodnje cilje in sredstva za njihovo doseganje, pri tem pa upoštevati raznolike razmere v državah te regije;
- E. ker so države članice in EU zaradi nezadostnega usklajevanja manj sposobne pozitivno vplivati na regiji Magreb in Mašrek; ker morajo biti ukrepi posameznih držav članic v regiji usklajeni in v sinergiji s cilji EU; ker mora EU slediti ciljem iz členov 8 in 21 Pogodbe o Evropski uniji; ker mora povečati svoj politični in diplomatski vpliv; ker je dolgoročna politična in gospodarska stabilnost, pa tudi odpornost v regijah Magreb in Mašrek strateško izredno pomembna za EU ter kot taka zahteva dolgoročnejši, celosten in v prihodnost usmerjen pristop, kar zadeva okvir politike in njegove cilje, v skladu s potrebami državljanov v partnerskih državah in strateškimi interesi EU;
- F. ker ima politika EU za severnoafriške in bližnjevzhodne države dva glavna cilja, namreč spodbujati politične in gospodarske reforme v posameznih državah ob ustreznem upoštevanju njihovih posebnih značilnosti ter spodbujati sodelovanje med državami v tej regiji in z EU;

Sreda, 27. marca 2019

- G. ker bi morala EU imeti osrednjo vlogo pri spodbujanju preprečevanja in reševanja konfliktov ter posredovanju v njih, pa tudi varstvu in spodbujanju človekovih pravic, pravne države in prostora za civilno družbo ter demokratičnega, socialnega in pravičnega gospodarskega upravljanja v regijah Magreb in Mašrek; ker sta odprta civilna družba in delo zagovornikov človekovih pravic kot akterjev družbenih sprememb temeljna za dolgoročno odpornost in blaginjo regije;
- H. ker je vsako pridržanje, ki izhaja iz uveljavljanja pravic ali svoboščin, zagotovljenih z mednarodnim pravom, kot sta svoboda izražanja in svoboda zbiranja, samovoljno pridržanje, ki ga mednarodno pravo prepoveduje; ker so zagovorniki človekovih pravic, novinarji, odvetniki, opozicijski politični aktivisti in civilna družba nasploh v nekaterih predelih na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki žrtve vse hujšega sistematičnega preganjanja, groženj, napadov, povračilnih ukrepov, sodnega nadlegovanja, samovoljnega pridržanja, mučenja in slabega ravnanja; ker si morajo EU in države članice odločneje prizadevati za to, da bi se ustrezno odzvale na ta trend;
- I. ker v tej regiji potekajo številni oboroženi konflikti, pri čemer je bilo več tisoč ljudi umorjenih oziroma so izginili, več milijonov pa je razseljenih; ker so ISIS/Daiš in druge džihadistične skupine zagrešile grozodejstva, med drugim surove usmrtitve in nepopisno spolno nasilje, ugrabitve, mučenje, prisilne spreobrnitve ter zasuznjenje žensk in deklet; ker se za izvajanje terorističnih napadov novačijo in izrabljajo otroci; ker vlada resna zaskrbljenost zaradi razmer, v katerih trenutno živijo prebivalci pod nadzorom ISIS/Daiša, in obstaja možnost, da bi jih v kampanji za osvoboditev uporabili kot živi ščit; ker lahko ta kazniva dejanja pomenijo vojna hudodelstva in zločine proti človeštvu;
- J. ker je EU v odziv na dogajanje v regiji leta 2015 revidirala svojo sosedsko politiko; ker je bila med pregledom predvidena tesnejša vključenost držav članic v to politiko;
- K. ker sta državna in družbena odpornost med ključnimi prednostnimi nalogami globalne strategije EU; ker ta priznava, da je odporna družba, v kateri vladajo demokracija, zaupanje v institucije in trajnostni razvoj, temelj za odporno državo, represivne države pa so dolgoročno same po sebi nestabilne;
- L. ker bi morale biti za države, ki so podpisale pridružitvene sporazume z EU, pravno zavezujoče zaveze iz teh sporazumov, med drugim v zvezi s človekovimi pravicami, podlaga za odnose ter zlasti prednostne naloge partnerstva, o katerih so dogovor sklenile EU in določene države iz sosedstva;
- M. ker je po podatkih Unicefa največja grožnja, ki prizadene otroke na konfliktnih območjih v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, delo otrok; ker 2,1 milijona otrok v Siriji in 700 000 sirskih begunskih otrok nima dostopa do izobraževanja; ker zaradi nenehnega nasilja in notranjega razseljevanja, naravnih nesreč, naraščajoče ekonomske neenakosti in razlik med spoloma ter visokih stopenj brezposelnosti mladih in revščine v več državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki humanitarno pomoč potrebuje 28 milijonov otrok;
1. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da osem let po prvih uporih večina upravičenih pričakovanj mirnih protestnikov, ki so pozivali k dostojanstvu, človekovim pravicam ter naprednim družbenim, gospodarskim in političnim reformam, še vedno ni izpolnjenih; priznava, da je bil v nekaterih primerih dosežen manjši napredek in da so bili nekateri demokratični dosežki utrjeni, vendar opozarja, da to še vedno ni dovolj; obsoja vztrajne in nenehne kršitve človekovih pravic, pravne države in temeljnih svoboščin ter vsesplošno diskriminacijo manjšin; je zelo zaskrbljen zaradi trajno slabih socialno-ekonomskih razmer v regiji in zlasti zaradi visoke stopnje brezposelnosti, predvsem žensk in mladih, ter socialne izključenosti, kar povzroča množično razočaranje in brezpravnost, najbolj med mladimi, to pa jih potiska v obup in nezakonito preseljevanje kot edino rešitev ter izpostavlja radikalizaciji; poudarja, da gospodarske razmere v teh državah močno vplivajo tudi na njihove varnostne razmere; obžaluje trdovratno korupcijo, nepotizem in prelaganje odgovornosti v tej regiji;
 2. poudarja, da je dolgoročna blaginja držav po arabski pomladi tesno povezana z njihovo sposobnostjo, da dejavno zavarujejo splošne človekove pravice ter vzpostavijo in utrdijo demokratične in pregledne institucije, ki bodo prav tako sodelovale pri varovanju temeljnih pravic državljanov; je zato zelo zaskrbljen zaradi kršitev človekovih pravic, krčenja oziroma izginjanja prostora za demokracijo in lokalne organizacije civilne družbe, izgubljanja pridobljene svobode

Sreda, 27. marca 2019

spletnega in drugega izražanja, zbiranja in združevanja ter zatiranja zagovornikov človekovih pravic in vloge medijev v številnih bližnjevzhodnih in severnoafriških državah – med drugim z zlorabo protiteroristične zakonodaje in nadzornih tehnologij ter omejevanjem pravne države; je zaskrbljen zaradi posebne vloge in odgovornosti vojaških in varnostnih služb pri poslabšanju političnih razmer v več državah po arabski pomladi ter njihovega dolgotrajnega in prevladujočega nadzora nad državo in gospodarskimi viri; zato poziva EU in države članice, naj ta temeljni vidik ustrezno vključijo v svoje sodelovanje z državami na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; poziva EU in države članice, naj sodelujejo z vladami tretjih držav, da bi končale to prakso in razveljavile represivno zakonodajo, pa tudi zagotovile ustrezno preverjanje izvoza evropske tehnologije za nadzor in tehnične pomoči; poziva EU, naj prednostno podpre parlamentarna prizadevanja in prizadevanja civilne družbe v zvezi z večjo odgovornostjo in preglednostjo varnostnih in vojaških služb;

3. pozdravlja nadaljnja prizadevanja EU in držav članic za spodbujanje demokracije, pravne države, človekovih pravic, temeljnih svoboščin, gospodarskega razvoja in pomembne povezave med demokracijo in trajno varnostjo v državah po arabski pomladi ter se zaveda kompleksnosti te naloge; vendar meni, da cilji in politike EU kljub 15-letni osredotočenosti na države južnega in vzhodnega Sredozemlja, obnovljenim prizadevanjem politike in večjim proračunskim sredstvom po arabski pomladi (ali arabskih pomladih) niso bili v zadostni meri uresničeni, saj so se v nekaterih primerih razmere celo poslabšale, proces resničnega socialno-ekonomskega vključevanja pa se še ni začel; poudarja, da mora EU v zunanjih odnosih z državami po arabski pomladi upoštevati dejansko stanje na terenu ter ustrezno prilagoditi politično strategijo in njeno izvajanje; meni, da EU ni prepričljivo prevzela vodilne vloge in dajala pobud za rešitev dolgotrajnih konfliktov, kar je oslabilo njeno zmogljivost za diplomatski vpliv v tej regiji; poziva EU, naj odločno podpre mirovni proces OZN, ki naj bi rešil konflikte v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki;

4. opozarja na škodo in trpljenje zaradi ekstremizma in terorizma v regiji ter poudarja, da je nasilje resna grožnja za njeno stabilnost in da varnostno sodelovanje v regiji, pa tudi sodelovanje z EU in njenimi državami članicami, ob polnem spoštovanju mednarodnega prava na področju človekovih pravic ostaja ključnega pomena za uspešno obvladovanje terorističnih organizacij, kot je Daiš, kar prispeva k doseganju miru, stabilnih razmer in napredka za ljudi v regiji; pozdravlja pobude EU za obravnavanje teroristične grožnje v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; poudarja, kako pomembno je okrepiti zmogljivost državnih akterjev, ki imajo osrednjo vlogo pri boju proti terorizmu in nasilnemu ekstremizmu, ter da se je bistveno osredotočiti na partnerstva med oblastmi, mladimi in skupnostmi za obravnavanje osnovnih dejavnikov, zaradi katerih so lahko družbe dovzetne za nasilni ekstremizem, in se spopasti z glavnimi vzroki konfliktov;

5. izraža zaskrbljenost, ker EU kljub znatnim političnim in proračunskim naložbam ter nenehnemu političnemu in gospodarskemu ozaveščanju ni mogla doseči resničnega, odločilnega političnega in gospodarskega vzvoda, vpliv njenih politik pa je omejen, in ker države v regiji EU nimajo za zelo pomembnega akterja; opozarja na nezadovoljstvo civilne družbe, lokalnih nevladnih organizacij in mladih nasploh, ker EU svoje vizije ni sposobna v celoti prenesti v ukrepe na terenu; je zaskrbljen zaradi vse bolj zapletenih političnih razmer v regijah Magreb in Mašrek ter je seznanjen s pojavom novih političnih in gospodarskih regijskih akterjev, ki so ponovno v vzponu, kot sta Rusija in Kitajska, poleg konkurenčne propagande in financiranja s strani zalivskih držav in Irana, katerih cilji bi utegnili biti celo v nasprotju s cilji EU; poziva k odločnejšim zavezam in viziji EU, da bo lahko postala vplivnejši akter; poziva EU, naj bolj sodeluje z organizacijami civilne družbe, da bodo njene politike v večji meri izpolnjevale pričakovanja demokratičnih deležnikov; poudarja, da mora EU sodelovati v dialogu z vsemi političnimi akterji v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki;

6. poudarja, kako pomembna je Unija za Sredozemlje, ki je edini politični forum, v katerem sodelujejo države članice EU in vse sredozemske države; poudarja, da mora imeti Unija za Sredozemlje, ki je nedavno obeležila deseto obletnico, večjo vlogo pri skupnem obravnavanju skupnih ciljev; je zadovoljen, da je bilo na tretjem regionalnem forumu Unije za Sredozemlje, ki je potekal 8. oktobra 2018 ob deseti obletnici pariškega vrha za Sredozemlje, priznано, da je koristno še naprej razvijati odnose med Unijo za Sredozemlje in drugimi akterji v evro-sredozemski regiji; poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in visoko predstavnico, naj ponovno razmislijo o projektu Unije za Sredozemlje in ga natančno proučijo; spodbuja uporabo tega projekta kot načina za olajšanje sodelovanja med EU in sredozemskimi državami;

Sreda, 27. marca 2019

7. obžaluje, da so bili dogovori o prednostnih nalogah partnerstva z državami sklenjeni brez pogojev ter kljub precejšnjemu in nenehnemu nazadovanju na področju demokracije, človekovih pravic in pravne države;

8. meni, da je naravnost politike do držav Magreba in Mašreka predolgo zaznamoval pristop, ki je v preveliki meri temeljil na pričakovanjih in ciljih EU in premalo upošteval interese in dejansko stanje partnerskih držav EU, vključeval pa je tudi premajhno spodbudo za države upravičenke in njihovo odgovornost ter premalo upošteval težnje prebivalstva, ki bi morale imeti koristi od politik EU, in posebne politične razmere v različnih državah; obžaluje, da prvotna prizadevanja, ki so sledila arabski pomladi (ali arabskim pomladim), da bi uvedli strožje pogojevanje in spodbude za izvajanje v zvezi z državami upravičenkami prek načela „več za več“, EU niso zagotovila večjega vzvoda, da bi lahko spodbudila resnične spremembe na področjih demokracije, pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, gospodarskega in družbenega razvoja ter trajne varnosti v večini držav; poudarja, da sta razlikovanje in večja vzajemna odgovornost zaščitni znak evropske sosedске politike, ob upoštevanju različnih stopenj sodelovanja ter interesov vsake posamezne države glede značilnosti in poudarka njenega partnerstva z Unijo; poziva k doslednejši uporabi načela „več za več“ z opredelitvijo dejanskih ciljev in meril za večjo podporo na programski in projektni ravni v dvostranskih odnosih; ponovno opozarja, da se lahko cilj demokratizacije trajnostno doseže le, če se zanj izvajajo temeljita prizadevanja v mestih in zlasti na podeželju v zadevnih državah, ter poudarja, da stabilnost podpira razvoj demokracije in da k dosegu tega cilja prispeva pravočasen pripravljalni proces, ki bi moral vključevati obsežno posvetovanje in sodelovanje zadevnih družbenih skupin in voditeljev; poudarja tudi, da demokratizacija podpira tako gospodarski razvoj kot moč pravne države;

9. priznava prvotna prizadevanja ESZD in Komisije v sodelovanju in dialogu z Evropskim parlamentom, da bi znatno reformirali politični okvir EU za države po arabski pomladi in tako povečali njen demokratični in politični vpliv v regijah Magreb in Mašrek; opozarja na globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije ter njeno dodano vrednost, saj ima potencial za doseganje sinergij v ukrepih na ravni EU na osnovi političnega, gospodarskega in socialnega dialoga, ob dodatnem poudarku na povezavi med družbeno-gospodarskim razvojem in trajno varnostjo ter ob ustrezni podpori in izvajanju prek finančnih instrumentov za zunanje delovanje EU; je seznanjen z revizijo evropske sosedске politike iz leta 2015, ki je bila namenjena upoštevanju spreminjajočih se scenarijev v regiji; vztraja, da je temeljito letno poročanje o izvajanju te politike po posameznih državah zelo pomembno; želi spomniti, da se iz evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) zagotavlja pomembna podpora za izvajanje strateškega okvira in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, njenih smernic o človekovih pravicah in strategij za posamezne države, kar je EU omogočilo bolj strateško ukrepanje na tem območju, vključno z južno sosesčino, ter ji prineslo večjo odgovornost, prepoznavnost in učinkovitost;

10. poudarja, da si je treba prizadevati za najučinkovitejšo uporabo razpoložljivih sredstev za optimizacijo vpliva zunanjega delovanja EU, ki bi jo bilo treba doseči s skladnostjo instrumentov Unije za zunanje financiranje in njihovim dopolnjevanjem;

11. opozarja na zapletenost ustreznega odziva na migracije in begunske tokove iz regij Magreb in Mašrek ter skozi njiju, na varnost osredotočenega pogleda na migracije, izziva terorizma in legitimnih pomislekov glede nestabilnosti nekaterih držav v regiji, potrebe po večjem upoštevanju podnebnih sprememb ter izzivov zaradi nepovezanega pristopa držav članic; je zaskrbljen, da je ukrepanje EU v tej regiji zaradi teh dejavnikov preveč odvisno od ideologije kratkoročne stabilnosti ne glede na druge pomembne vidike; meni, da stabilnost in varnost kot prevladujoča cilja povzročata kratkoročno in kratkovidno vizijo politike ter ukrepom EU za utrditev človekovih pravic in temeljnih svoboščin odvzemata potrebno intenzivnost; ponovno opozarja, da spodbujanje državne in družbene odpornosti ne bi smelo voditi k ohranjanju avtoritarnih režimov; znova poudarja, da človekove pravice niso podrejene upravljanju migracij ali protiterorističnim ukrepom, in je prepričan, da je mogoče zanesljivo in dosledno stabilnost ter trajnostno varnostno politiko doseči le s prizadevanjem za dolgoročneje interese in načela, kot so vključujoč in koristen gospodarski in družbeni razvoj ter boljše spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin na podlagi pristopa, ki je osredotočen na ljudi in občutljiv za konflikte; vseeno opozarja, da je dolgoročno stabilnost teh držav mogoče doseči le z uravnoteženim razmerjem med varnostnimi zahtevami in razvoje, temelječim na pravni državi in človekovih pravicah;

Sreda, 27. marca 2019

12. poziva EU, naj odpravi glavne vzroke migracij, kot so konflikti, okoljski razlogi, skrajna revščina in socialna izključenost, ter preusmeri politično sodelovanje k bolj uravnoteženemu in enakemu partnerstvu z državami na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, pri čemer naj v središče postavi mladinske politike in naložbe v lokalna mala in srednja podjetja;

13. ugotavlja, da nekatere države gostijo več milijonov beguncev, med katerimi je večina žensk in otrok, ki živijo v revščini, kar zastruje nasilje v družini, prostitucijo žensk in deklic, prisilne poroke otrok ter delo otrok v skupnosti;

14. poziva evropske institucije, države članice in državne razvojne agencije, naj si prizadevajo za enotno evropsko stališče glede regije ter se pri tem osredotočijo na skupni interes, da bi zagotovile enotno in skladno evropsko strategijo ter s tem izpolnile celoten potencial, ki ga ima EU kot pomembna podpornica demokratičnih, gospodarskih in socialnih reform;

15. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se civilna družba in zagovorniki človekovih pravic v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki soočajo z vse večjimi grožnjami, povračilnimi ukrepi, sodnim nadlegovanjem, samovoljnimi pridržanji, mučenjem in slabim ravnanjem ter drugimi oblikami pregona; poudarja, da je delo zagovornikov človekovih pravic ključno za dolgoročen razvoj in stabilnost regije; zato ponovno poziva k popolnemu izvajanju smernic EU za zagovornike človekovih pravic; poudarja, da morajo voditelji in diplomati EU in držav članic na vseh ravneh vlade tretjih držav opozarjati na posamezne primere zagovornikov človekovih pravic, ki so v nevarnosti, po potrebi z javnimi izjavami, demaršami in rednim dialogom, sestanki z zagovorniki, obiski pridržanih zagovornikov in opazovanjem sojenja zagovornikom; poudarja, da morajo EU in države članice povečati svoje financiranje in zmogljivost za pomoč zagovornikom, ki so v nevarnosti, z nujno pomočjo, pa tudi podporo za mehanizme za zaščito civilne družbe, kot je mehanizem ProtectDefenders.eu; pozdravlja, da si Evropska ustanova za demokracijo in EIDHR stalno prizadevata spodbujati demokracijo ter spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin v južnem sosedstvu EU; vztraja, da si morajo EU in države članice dejavno prizadevati za sodelovanje z najranljivejšimi zagovorniki človekovih pravic in akterji civilne družbe v tej regiji ter njihovo podpiranje, vključno s tistimi na oddaljenih in podeželskih območjih, zagovorniki pravic LGBTI, staroselci ter zagovorniki okoljskih in zemljiških pravic, pravic beguncev in pravic delavcev ter ženskami, ki se zaradi svojega spola soočajo s posebnimi tveganji in grožnjami;

16. pozdravlja koncept soodgovornosti, ki je bil predlagan v okviru revidirane evropske sosedске politike; vendar je zaskrbljen, da to prinaša tveganje, da bi se avtoritarnim režimom v nekaterih partnerskih državah tako omogočilo izbiranje prednostnih nalog glede na njihovo nacionalno agendo, namesto da bi si prizadevali za demokratizacijo; zato poudarja pomembnost dolgoročnega okvira politike in sinergij pri pripravljanju načrtov za države v obdobju po arabskih pomladih, ki temeljijo na prevladi demokracije, vključevanju vseh demokratičnih političnih sil ter prevladi pravne države, človekovih pravic in temeljnih vrednot; znova poudarja, da so krepitev teh vidikov, razvoj privlačnega gospodarskega ozračja in podpora pozitivnim reformam v interesu partnerskih držav, njihovega prebivalstva in EU, ter poziva k večjemu pogojevanju, kadar oblasti sistematično kršijo človekove pravice; opozarja, da bi morale biti partnerske države, ki so pripravljene uresničiti reforme in voditi tesnejši politični dialog ter so pri tem uspešnejše, deležne novih pobud in večje podpore, ki bodo ustrezale njihovim prizadevanjem in zavezanosti, ter v tem smislu zahteva pristop na podlagi učinkovitosti, vključujočega dialoga ter jasnih prednostnih nalog in ciljev; vztraja, da bi bilo treba pomoč EU, kadar oblasti sistematično kršijo človekove pravice, preusmeriti k lokalni civilni družbi;

17. podpira težnje prebivalcev Bližnjega vzhoda in severne Afrike, med drugim večine mladih, ki želijo sooblikovati svobodne, stabilne, cvetoče, vključujoče in demokratične države, v katerih bodo spoštovane nacionalne in mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin; pozdravlja demokratične procese v tej regiji in nadaljnje partnerstvo z EU; poziva EU, naj to upošteva na vseh področjih politike, da bi izboljšala skladnost in učinkoviteje pomagala partnerskim državam; poudarja, da je za popolno vzdržnost političnih sprememb pomembna in potrebna sprava glede preteklosti, ter ob upoštevanju povedanega poudarja pomembno delo tunizijske komisije za resnico in dostojanstvo, ki je zgled za celotno regijo;

18. obžaluje, da je bilo dvostransko preiskovalno in pravosodno sodelovanje v nekaterih primerih pridržanja, nasilja ali smrti državljanov EU neustrezno, denimo v primeru italijanskega raziskovalca Giulia Regenija; meni, da je bistveno, da se nadaljnje sodelovanje v drugih sektorjih poveže s precejšnjimi izboljšavami na tem področju;

Sreda, 27. marca 2019

19. je prepričan, da bi morala EU, kadar osnovni pogoji za pogajanje o poglobljenih in celovitih sporazumih o prosti trgovini, ki so odvisni od demokratičnega napredka, še niso doseženi, zagotoviti večji dostop do trgovine in naložb, zlasti v korist prebivalcev in gospodarstev južnega Sredozemlja, ter podpirati proizvodne zmogljivosti, modernizacijo infrastrukture in ustvarjanje privlačnega gospodarskega ozračja, pri tem pa se osredotočiti na domače in regionalne trge, spodbujati dostojno delo, socialno varstvo in vključujoč socialno-ekonomski razvoj;

20. meni, da zaradi težav EU pri oblikovanju v prihodnost usmerjene, na pravicah temelječe in na ljudi osredotočene vizije za politiko na področju migracij in azila obstaja vse večje tveganje, da bi lahko nekatere države v regiji izkoristile obvladovanje migracij in svojo vlogo pri tem ter tako skušale doseči večji vzvod v svojem političnem dialogu in dialogu o politikah z EU; meni, da bi bilo treba državam na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki zagotoviti več pomoči za spopadanje s pritokom priseljencev iz podsaharske Afrike, ter v zvezi s tem pozdravlja prizadevanja EU za obravnavanje glavnih vzrokov migracij, vendar ponovno opozarja, da bodo za uspešnost pri tem potrebna večja prizadevanja; meni, da je pomembno, da se partnerice iz bližnjevzhodne in severnoafriške regije vključijo v uresničevanje skupnih rešitev za težave, kot je boj proti trgovini z ljudmi; je kljub temu zaskrbljen zaradi možne instrumentalizacije zunanje politike EU kot „upravljanja migracij“ in poudarja, da mora biti vsak poskus sodelovanja z državami po arabskih pomladih, vključno z državami izvora in tranzita, na področju migracij tesno povezan z izboljšanjem razmer na področju človekovih pravic v teh državah in v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah in mednarodnim begunskim pravom; poudarja, da je izziv, ki ga predstavljajo migracijski tokovi, skupni izziv za države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki (države izvora in tranzitne države) in za države EU (ciljne države); poleg tega poudarja pomembnost političnega okvira, ki bo spodbujal demokratično, politično in socialno-ekonomsko vključevanje kot vzajemno dopolnjujoče se dejavnike, med drugim da se ustvarijo možnosti za varno in dostojno življenje ljudi v regiji in zmanjša prisilno razseljevanje;

21. opozarja na tveganje, da so ukrepi EU za regijo in pristopi držav članic v dvostranskih odnosih enostranski in ne nujno usklajeni, zato pa manj uspešni, zmožnost EU za doseganje političnega učinka pa izgubljena; v zvezi s tem pozdravlja predlog predsednika Komisije o preseganju soglasja pri odločanju v Svetu na nekaterih področjih skupne zunanje in varnostne politike, saj bi to lahko EU pomagalo poenotiti pristop in oblikovati enotno strategijo v zunanjih odnosih in doseči večji vzvod; meni, da bi si bilo treba bolj prizadevati za večjo vključenost držav članic v evropsko sosedsko politiko, kot je predvideno v reviziji te politike iz leta 2015, čeprav so rezultati pozitivni; poudarja pomen in tesnost povezav med več državami članicami in njihovimi prebivalci ter številnimi državami južnega Sredozemlja; v zvezi s tem poziva države članice EU, naj tesneje usklajujejo svoje ukrepe v tej regiji in preučijo, kako bi lahko delovale učinkoviteje;

22. poziva EU in države članice, naj ob upoštevanju evropskega pravnega reda na področju boja proti korupciji okrepijo svoje programe pravosodnega sodelovanja s partnerskimi državami v regiji, da bi spodbudile izmenjavo dobre prakse in vzpostavile učinkovita pravna orodja za boj proti korupciji; meni, da bi morale biti reforme javne uprave in javnega sektorja v južnem sosedstvu prednostna naloga, poleg boja proti korupciji, zanje pa bi si bilo treba prizadevati z večjimi finančnimi sredstvi, gradnjo zmogljivosti in tesnejšim sodelovanjem z državami članicami, pa tudi podporo akterjem civilne družbe na področjih boja proti korupciji, preglednosti in odgovornosti;

23. ponovno poudarja, da sta spodbujanje in varstvo človekovih pravic, demokracije in pravne države med temeljnimi načeli zunanje politike EU; je zaskrbljen zaradi nadaljnje prodaje orožja in varnostne opreme –vključno z nadzorno tehnologijo, ki se uporablja za notranjo represijo – iz držav članic EU oblastem v regiji, ki ne spoštujejo človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava; poziva države članice, naj dosledno upoštevajo Skupno stališče Sveta št. 2008/994/SZVP z dne 8. decembra 2008, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme ⁽¹⁾ in med drugim določa, da bi bilo treba izvozna dovoljenja zavrniti, kadar obstaja jasno tveganje, da bi se lahko vojaška tehnologija ali oprema, namenjena za izvoz, uporabila za notranjo represijo ali hude kršitve mednarodnega humanitarnega prava; ponavlja svoje stališče iz predlogov sprememb k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi režima Unije za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja, tehnične pomoči in tranzita blaga z dvojno rabo, sprejetih 17. januarja 2018 ⁽²⁾; poziva države članice EU, naj pri prizadevanjih za dogovor v Svetu največ pozornosti namenijo temu dosjeju;

⁽¹⁾ UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

⁽²⁾ UL C 458, 19.12.2018, str. 187.

Sreda, 27. marca 2019

24. meni, da bi se morale prednostne naloge partnerstva, ki so jih EU in partnerske države sprejele v sklopu evropske sosedске politike, izrecno sklicevati na ustrezní pridružitveni sporazum, zlasti njegovo klavzulo o človekovih pravicah, tako da bodo slednje bistven in horizontalen vidik sprejetih prednostnih nalog partnerstva, o katerih se razpravlja na vseh ravneh, zlasti na najvišji politíčni ravni, in ne bodo omejene na sestanke pododborov na nižji ravni;

25. poziva k bolj vključujočemu in tesnejšemu sodelovanju lokalne civilne družbe pri opredeljevanju potreb v partnerskih državah; pozdravlja prizadevanja ESZD in Komisije, da bi dosegli širšo civilno družbo in vključili zasebni sektor, ter ju spodbuja k odločnejšemu ukrepanju v zvezi s tem; poudarja, da je treba zagotoviti udeležbo neodvisnih predstavnikov civilne družbe, vključno z neregistriranimi skupinami za človekove pravice in zagovorniki človekovih pravic, ter obžaluje, da je to zlasti ovirano tam, kjer dialog in podpora potekata prek agencij pod vladnim nadzorom ali se osredotočata samo na provladne organizacije; meni, da bi morala EU olajšati dostop do razpoložljivih sredstev za manjše in lokalne organizacije civilne družbe, vključno s socialnimi partnerji, poenostaviti postopke prijave in se osredotočiti na lokalne organizacije civilne družbe; opozarja, da sogovorniki iz lokalne civilne družbe menijo, da je EU osredotočena zlasti na velike, mednarodne organizacije civilne družbe; poziva EU, naj vloží več virov v spodbujanje gradnje zmogljivosti lokalnih organizacij civilne družbe in lajšanje okrepljenih partnerstev med njimi in velikimi, mednarodnimi organizacijami civilne družbe, pa tudi izboljšanje zmogljivosti socialnih partnerjev za socialni dialog z vlado, da bi povečali lokalno odgovornost;

26. poziva ESZD, naj si bolj prizadeva za izmenjavo najboljše prakse na področju vloge žensk v javnem življenju;

27. poudarja, da je udejstvovanje žensk in krepitev njihove vloge v javnem, politíčnem, gospodarskem in kulturnem življenju v državah Bližnjega vzhoda in severne Afrike ključno za dolgoročno spodbujanje stabilnosti, miru in gospodarske blaginje; poudarja, da je v državah, kjer je arabska pomlad privedla do nadaljevanja konflikta, udeležba žensk pri vzpostavljanju miru in mediaciji bistvena za ponovno vzpostavitev nenasilne družbe; meni, da sta pri tem izjemno pomembna dostop žensk do izobraževanja s podporo organizacij civilne družbe ter enakost spolov;

28. poudarja, da krepitev lokalnih oblasti prispeva k razširjanju demokracije in načel pravne države; zato poziva k spodbujanju decentralizacije in krepitvi regij prek večje lokalne avtonomije; spodbuja in podpira partnerstva z državami članicami EU ter projekte decentraliziranega sodelovanja, ki jih izvajajo lokalni organi držav članic in tako omogočajo razvoj lokalnega in regionalnega upravljanja v državah v regiji;

29. opozarja, da je pomembno zagotoviti ustrezno prepoznavnost prizadevanj in pomoči EU ter naložb v regiji z okrepljenim strateškim komuniciranjem, javno diplomacijo, osebnimi stiki, kulturno diplomacijo, sodelovanjem v izobraževanju in na akademskem področju ter dejavnostmi ozaveščanja za uveljavljanje vrednot Unije; poziva zlasti k obnovitvi mandata posebnega predstavnika EU za južno Sredozemlje, kar bi lahko bila gonila sila za sodelovanje EU z regijo, EU pa bi zagotovilo večjo prepoznavnost;

30. meni, da bi morale vse delegacije EU, da bi povečale zmogljivosti EU za doseganje politíčnega učinka in učinka na področju politik ter spodbujanje odgovornosti in široke podpore držav upravičenk, predvideti redne posvete s strokovnjaki in predstavniki organizacij civilne družbe, zlasti pa ustanoviti svetovalne svete na visoki ravni, ki bi odražali družbeno, gospodarsko in politíčno raznolikost zadevne države, vključevali vodje s področja gospodarstva, medijev, kulture, akademskih krogov in civilne družbe ter pomembne vodje mladih, pa tudi socialne partnerje in vodilne zagovornike človekovih pravic iz zadevnih držav, ki bi zagotavljali prispevek v zvezi s prednostnimi nalogami politike in arhitekturo politike, ki jo je oblikovala EU;

31. je prepričan, da bi morali biti ukrepi EU v zvezi z regijo osredotočeni zlasti na mlade in temeljiti na presečnem pristopu; poziva k vključitvi mladinskih politik v vse politike Unije v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; meni, da je ključno oblikovati trajne rešitve, ki ustrezajo obsegu izziva brezposelnosti mladih, ter poudarja, kako pomembno je spodbujati dostojna delovna mesta, podjetništvo in priložnosti za samozaposlitev; glede na to predlaga, naj vsaka delegacija EU ustanovi neuradne mladinske odbore, ki bi vključevali mlade vodje s področja politike, družbe, gospodarstva, medijev, kulture in organizacij civilne družbe, da bi zagotavljali nasvete in prispevek v zvezi s prednostnimi nalogami politike, zmogljivost politik EU za vplivanje v državi in uvedbo dodatnega elementa odgovornosti v zvezi z izbirami politike; poziva evropske politíčne družine in možganske truste, naj sodelujejo pri okrepljenih izmenjavah z dejavnimi lokalnimi mladimi iz držav na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, da bi spodbudili krepitev njihove moči, usposabljanje in gradnjo zmogljivosti, s čimer bi jim omogočili, da kandidirajo na lokalnih volitvah in postanejo novi akterji pozitivnih sprememb v svojih državah;

Sreda, 27. marca 2019

32. poziva EU, naj svojim partnerjem pomaga pri odpravljanju glavnih vzrokov radikalizacije, kot so revščina, brezposelnost, socialna in politična izključenost ter nesposobnost družbe, da bi zadostila potrebam ljudi in ustvarila priložnosti za mlade, z okrepljenim sodelovanjem z državami na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, ki v središče postavlja ljudi, zlasti mlade; poziva EU, naj podpre dostop mladih do podjetništva, na primer s spodbujanjem in podpiranjem naložb v zagonska podjetja; meni, da bi morali ukrepi EU v zvezi z regijo dati večji poudarek vključujočemu gospodarskemu in družbenemu razvoju, da se spodbudi zaposlovanje, zaposljivost mladih, uvedbo usposabljanja, bolj prilagojenega trgu dela, reformo delavskih pravic, pa tudi reforme za uvedbo zanesljivega sistema splošnega socialnega varstva, s posebnim poudarkom na najbolj ranljivih skupinah; poziva EU, naj vložijo več sredstev v ukrepe, katerih cilj je izboljšati dostop do kakovostnih osnovnih storitev za vse, kot sta izobraževanje in zdravstveno varstvo, ter si bolj prizadeva za izboljšanje socialnega dialoga ter spodbujanje zakonodajnih reform za svobodo združevanja, mirnega zbiranja in izražanja, svobodo tiska in boj proti korupciji ter dostop do virov in informacij kot ključnih pogojev za stabilnost in odprto, dinamično ter odprto družbo;

33. je zelo zaskrbljen zaradi stopnjevanja napetosti v regiji; obsoja izkoriščanje verskih razlik za podžiganje politične krize in sektaških vojn;

34. poziva Unijo, naj države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki odločno podpre pri njihovem boju proti nevarnosti verskega radikalizma, ki so mu zlasti izpostavljeni brezposelni mladi;

35. meni, da so potrebni mehanizmi za ustavitev financiranja terorizma prek subjektov off-shore, v katerega so vpletene države in finančne institucije, in za ustavitev trgovine z orožjem ter kupovanja in prodaje energetskih virov in surovin, s katerima se okoriščajo teroristične skupine;

36. poudarja izziv podnebnih sprememb, dezertifikacije in pomanjkanja vode, ki močno vpliva na regijo; odločno poziva politike, pa tudi vse akterje v EU, na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, naj poglobijo sodelovanje s partnerskimi državami, tudi lokalnimi organi in organizacijami civilne družbe, na področju energetske varnosti s spodbujanjem energije iz obnovljivih virov, trajnostne energije in ciljev energetske učinkovitosti, da bi prispevala k izvajanju Pariškega sporazuma; poudarja, da ima regija priložnost za napredovanje pri energetskem prehodu z večjim izkoriščanjem obnovljivih virov energije, ki imajo velik gospodarski potencial za številne države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; poudarja, da bi se s tem zagotovile priložnosti za trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest ter priložnosti za regionalno sodelovanje na področju energije in podnebnih sprememb; v zvezi s tem poudarja priložnosti, ki bi jih lahko imela nedavna odkritja rezerv zemeljskega plina v vzhodnem Sredozemlju za vse vključene države;

37. poudarja dejstvo, da lahko odprtje zasebnega sektorja in nadaljnja diferenciacija gospodarstev prispevata k ustvarjanju zelo potrebnih delovnih mest na tem območju, zlasti za mlade in ženske; pozdravlja pozitivne znake okrevanja v turističnem sektorju na tem območju, priznava njegov veliki potencial pri spodbujanju trajnostne rasti in zaposlitvenih možnosti ter poziva k posebni pozornosti in podpori EU za območja, ki so jih prizadeli infrastrukturni in/ali varnostni izzivi; poziva EU, naj poveča podporo državam, ki so bolj pripravljene napredovati v zvezi z demokratizacijo, pravno državo, spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin, z uporabo vseh razpoložljivih finančnih instrumentov, ki jih ima na voljo, od makrofinančne pomoči in evropskega instrumenta sosedstva do evropskega sklada za zunanje naložbe in prihodnjega instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje;

38. ponovno opozarja, da je treba v večji meri izkoristiti večinoma neizkoriščene možnosti za inovacije in dinamiko zasebnega sektorja v regiji; spodbuja EU, naj v tem smislu poglobi dialog ter poveča finančno in tehnično pomoč; pozdravlja pobude, kot je „Startup Europe Mediterranean“ (SEMED), za načrtovanje in vzpostavitev mreže med zagonskimi podjetji, vlagatelji, univerzami, raziskovalnimi institucijami in oblikovalci politik na obeh obalah Sredozemlja kot ključnega ukrepa za spodbujanje sodelovanja na področju inovacij, ustvarjanja delovnih mest in trajnostne gospodarske rasti;

39. poudarja, kako pomembno je za uresničitev ciljev trajnostnega razvoja in trajnostni razvoj, da se povežejo vse reforme in naložbe ter ukrepi EU za to območje nasploh;

Sreda, 27. marca 2019

40. opozarja na dodano vrednost parlamentarne diplomacije in rednih dvostranskih medparlamentarnih srečanj, ki jih prireja Parlament z ustreznimi sogovorniki iz južnega sosedstva, kot orodij za izmenjavo izkušenj in spodbujanje medsebojnega razumevanja; poudarja, kako pomembni so v zvezi s tem skupni parlamentarni odbori kot edinstveni instrument za oblikovanje ambicioznih skupnih politik EU in njenih najtesnejših partnerjev; spodbuja nacionalne parlamente EU k prirejanju dvostranskih medparlamentarnih srečanj v okviru evropske sosedske politike; znova poudarja, da imajo lahko politične stranke v nacionalnih parlamentih in Evropskem parlamentu vlogo pri tem; meni, da bi lahko bil dialog med Evropskim parlamentom, nacionalnimi parlamenti EU in parlamenti držav južnega sosedstva zelo dragocena priložnost za spodbujanje regionalnega dialoga in sodelovanja v južnem sosedstvu; poleg tega v zvezi s tem opozarja na parlamentarno skupščino Unije za Sredozemlje kot na platformo, v kateri bi lahko znova spodbudili regionalno povezovanje ter ambiciozno politično in gospodarsko agendo za to organizacijo; ugotavlja, da se naloge parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje in parlamentarne skupščine za Sredozemlje prekrivajo; meni, da bi morala parlamentarna skupščina Unije za Sredozemlje imeti pomembnejšo vlogo v regionalnem okviru Unije za Sredozemlje ter skrbeti za preglednost in parlamentarni nadzor nad njenimi dejavnostmi, zlasti projekti o oznako Unije za Sredozemlje;

41. poudarja, da so lahko ženske močno gonilo spodbujanja in vzpostavljanja miru, reševanja konfliktov in procesov stabilizacije, ter poudarja, da imajo bistveno vlogo pri preprečevanju radikalizacije, boju proti nasilnemu ekstremizmu in boju proti terorizmu; opozarja, da sodelovanje žensk na vseh ravneh odločanja pri oblikovanju in izvajanju teh strategij prispeva k učinkovitosti in vzdržnosti politik in programov; poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo ženske v regiji Bližnjega vzhoda in severne Afrike ter v organizacijah, ki varujejo in podpirajo njihove pravice; poudarja, da je treba zagotoviti enostaven dostop do sodnega varstva in tranzicijske pravičnosti, pri čemer se je treba osredotočiti na ženske, ki so bile žrtve spolnega nasilja, povezanega s konflikti;

42. ponavlja poziv parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje k podpori za evro-sredozemski projekt o razlikah med spoloma, ki bi vključeval analizo stopnje zastopanosti žensk v nacionalnih in regionalnih parlamentih ter lokalnih institucijah; meni, da bi morala odbor te parlamentarne skupščine za pravice žensk in Odbor Evropskega parlamenta za pravice žensk in enakost spolov vsako leto prejeti informacije o kazalnikih neenakosti spolov v evro-sredozemski regiji;

43. opozarja, da so pravice žensk, njihovo opolnomočenje, enakost spolov, pravice otrok, svoboda verovanja in prepričanja ter pravica do nediskriminacije etničnih in verskih manjšin in ranljivih skupin, vključno z invalidi in osebami LGBTIQI, temeljne pravice in ključna načela zunanjega delovanja EU;

44. poziva k okrepitevi enakosti spolov in razsežnosti pravic žensk v okviru evropske sosedske politike v skladu s prednostnimi nalogami GAP II; pozdravlja nedavne reforme v nekaterih državah v zvezi s temami, kot so sodna oprostitev posiljevalcev, ki se pozneje poročijo s svojimi žrtvami, nasilje nad ženskami in dedne pravice; poziva k doslednemu izvrševanju teh zakonov; je zaskrbljen, ker se položaj žensk v večini držav, ki jih je prizadela arabska pomlad, ni izboljšal; poudarja, da je udeleževanje žensk in krepitev njihove vloge v javnem, političnem, gospodarskem in kulturnem življenju v regiji ključno za dolgoročno spodbujanje stabilnosti, miru in gospodarske blaginje; meni, da sta pri tem izjemno pomembna dostop žensk do izobraževanja in podpora organizacij civilne družbe; vendar je zaskrbljen, ker je udeležba žensk za trgu dela v regiji ena od najnižjih na svetu, pri čemer povzroča socialno izključenost in precejšnjo izgubo za gospodarstvo kot celoto; poudarja, kako pomembno je to vprašanje obravnavati kot temeljni element trajnostne gospodarske rasti in socialne kohezije; ugotavlja tudi, da se zagovorniki pravic žensk soočajo s samovoljnim pridržanjem, sodnim nadlegovanjem, kampanjami blatenja in ustrahovanjem;

45. obsoja razširjen pregon oseb LGBTI ter zagovornikov pravic oseb LGBTI v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, vključno s sodnim nadlegovanjem, fizičnimi napadi in kampanjami blatenja; poziva Komisijo, Parlament in države članice, naj v okviru sodelovanja z državami na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki dejavno in dosledno branijo nedeljivost človekovih pravic, vključno s pravicami oseb LGBTIQI, ter poudarijo, da je treba te pravice širiti z državno prakso in zakonodajo;

46. poziva države Bližnjega vzhoda in severne Afrike, naj dejavno sodelujejo v boju proti vsem oblikam nasilja nad ženskami; poziva jih, naj podpišejo in ratificirajo Istanbulsko konvencijo, ki je instrument za boj proti nasilju nad ženskami in deklicami, vključno z nasiljem v družini in pohabljanjem ženskih spolnih organov; zlasti poziva države, ki tega še niso storile, naj revidirajo svojo zakonodajo o nasilju na podlagi spola in kaznivih dejanjih iz časti, in sicer tako, da tudi grožnje s takšnimi dejanji opredelijo kot kaznivo dejanje, in naj predpišejo strožje kazni za vse tovrstne zločine;

Sreda, 27. marca 2019

47. poziva države v regiji Bližnjega vzhoda in severne Afrike, naj izvajajo pekinški akcijski načrt za dostop žensk do izobraževanja in zdravstva kot temeljnih človekovih pravic, vključno z možnostjo prostovoljnega načrtovanja družine in spolnega reproduktivnega zdravja in pravic, kot so brezplačna kontracepcija, varna in zakonita prekinitev nosečnosti ter izobraževanje o spolnosti in razmerjih za deklice in dečke;

48. je zaskrbljen zaradi omejitev dostopa do javnega zdravstvenega varstva, zlasti dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja, zlasti za ženske in deklice na podeželskih območjih;

49. poziva vse te države, naj ratificirajo konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in umaknejo vse obstoječe pridržke glede te konvencije; poziva te države, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotavljale enakost spolov v družbi, na primer s sprejetjem ustreznih nacionalnih akcijskih načrtov, ki vključujejo učinkovite ukrepe za enakost spolov, in sicer v sodelovanju z organizacijami žensk in drugimi akterji civilne družbe;

50. meni, da bi morala EU razviti celovitejši pristop k pomoči za reformo izobraževanja v partnerskih državah ter ustrezna sredstva in programe nameniti zgodnjemu izobraževanju, vključno s predšolskim, za zagotovitev razvoja kompetenc, znanj in spretnosti, med drugim z digitalnimi spretnostmi, ustreznih programov poklicnega in izobraževalnega usposabljanja ter podjetniškega izobraževanja, kritičnega razmišljanja in socialne ozaveščenosti v družbi na splošno in od zgodnjih let; poudarja, da je treba ponuditi kakovostno izobraževanje kot sredstvo za opolnomočenje mladih in krepitev socialne kohezije;

51. pozdravlja programe, ki jih je oblikoval sekretariat Unije za Sredozemlje, kot je Med4Jobs, kot sredstva za izboljšanje zaposljivosti mladih in žensk v Sredozemlju; poziva države članice Unije za Sredozemlje, naj svojemu sekretariatu naročijo, da se pri delu osredotoči na gospodarski in družbeni razvoj držav Bližnjega vzhoda in severne Afrike, da bi utrdili tranzicijo, pri čemer se poseben pomen daje ženskam in deklicam;

52. znova poziva Komisijo, naj ukrepa glede predloga Parlamenta o oblikovanju ambicioznega evro-sredozemskega programa Erasmus, ločenega od programa Erasmus+, z namenskimi sredstvi ter ambicioznim obsegom in razpoložljivimi viri, s poudarkom na osnovnošolskem, srednješolskem in visokošolskem izobraževanju, pa tudi poklicnemu usposabljanju in izobraževanju; ponovno poudarja, da se bo z naložbami v mlade zagotovila trdna podlaga za dolgoročno odpornost in blaginjo regije; poziva Komisijo in Parlament, naj razširita obseg programa za obiskovalce Evropske unije in udeležbo v njem ter spodbujata udeležbo mladih in ženskih političnih vodij; poziva tudi, naj EU podpre reforme za modernizacijo izobraževalnih sistemov v teh državah;

53. želi spomniti, da podpira financiranje programov akademskega in poklicnega usposabljanja za oblikovanje obsežnega strokovnega znanja in spretnosti v državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki ter ukrepe, kot je listina za mobilnost pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju v okviru Erasmus+, ki bi jih bilo treba s prožnimi in razvijajočimi se orodji, kot so partnerstva za mobilnost, čim bolj razširiti v vse države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki;

54. ponovno ostro obsoja vsa grozodejstva ter vsesplošne kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava v konfliktu, še posebej zločinska dejanja sil Asadovega režima, vključno s podporo njegovih zaveznikov, pa tudi organizacij, ki jih je OZN opredelila kot teroristične; globoko obžaluje neuspeh večkratnih regionalnih in mednarodnih prizadevanj za končanje vojne ter poziva k obnovitvi in okrepitvi sodelovanja na svetovni ravni za mirno in trajno rešitev konflikta; poudarja, da do grozovitih zločinov v Siriji ne bi smeli biti strpni in da ti zločini ne bi smeli biti nekaznovani; ponovno poziva k neodvisnim, nepristranskim, temeljitim in verodostojnim preiskavam in pregonu odgovornih ter podpira delo mednarodnega, nepristranskega in neodvisnega mehanizma za mednarodne zločine v Sirski arabski republiki, zagrešene od marca 2012 dalje; poziva tudi k podpori organizacij civilne družbe in nevladnih organizacij, ki zbirajo in pomagajo ohranjati dokaze o kršitvah človekovih pravic in humanitarnega prava;

55. obžaluje, da je bil po reviziji evropske sosedske politike leta 2015 dogajanje v sosedstvu na regionalni ravni ocenjeno le v enem poročilu, tj. poročilu z dne 18. maja 2017 o izvajanju pregleda evropske sosedske politike (JOIN(2017)0018), čeprav poročilo o pregledu te politike iz leta 2015 vsebuje zavezo o pripravi rednih poročil na ravni sosedstva poleg poročil

Sreda, 27. marca 2019

za posamezne države, vključno z informacijami o temeljnih svoboščinah, pravni državi, enakosti spolov in človekovih pravicah; poziva, naj poročila na ravni držav in regionalna poročila vključujejo ustrezne analize rezultatov in ocen učinka človekovih pravic v zvezi s politikami EU in držav članic;

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.
